

ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

РІШЕННЯ

від 23 жовтня 2021 року № 3

Про необхідність перегляду Міністерством фінансів України постанови від 27 грудня 2010 року № 1238 «Про затвердження переліку достатніх підстав, які надають податковим органам право на проведення документальної позапланової виїзної перевірки платника податку на додану вартість для визначення достовірності нарахування бюджетного відшкодування такого податку» на підставі аналізу звіту про відстеження результативності цього регуляторного акта

Відповідно до статті 26 Закону України від 11 вересня 2003 року № 1160-IV «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» (далі – Закон № 1160) Державна регуляторна служба України здійснила аналіз звіту про періодичне відстеження результативності постанови Кабінету Міністрів України від 27 грудня 2010 року № 1238 «Про затвердження переліку достатніх підстав, які надають податковим органам право на проведення документальної позапланової виїзної перевірки платника податку на додану вартість для визначення достовірності нарахування бюджетного відшкодування такого податку» (далі – Постанова № 1238), надісланого листом Державної податкової служби України від 14.04.2021 № 4299/5/99-00-18-03-03-05, та встановила таке.

Постанова № 1238 розроблена на виконання пункту 200.11 статті 200 розділу V Податкового кодексу України (далі – Кодекс) у редакції, яка діяла до 2016 року, з метою забезпечення реалізації права Державної податкової служби України в частині проведення протягом 30 календарних днів, що настають за граничним терміном проведення камеральної перевірки, документальної позапланової виїзної перевірки достовірності нарахування бюджетного відшкодування податку на додану вартість.

Проаналізувавши звіт про періодичне відстеження результативності Постанови № 1238, ДРС було виявлено фактори, які свідчать про те, що практичне застосування положень регуляторного акта є наразі неактуальним.

Відповідно до Закону України від 24 грудня 2015 року № 909-VIII «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо забезпечення збалансованості бюджетних надходжень у 2016 році» (далі – Закон № 909) змінено редакцію пункту 200.11 статті 200 Кодексу та виключено визначення підстав для документальної позапланової

виїзної перевірки достовірності нарахування бюджетного відшкодування податку на додану вартість.

Також відповідно до Закону України від 21 грудня 2016 року № 1797-VIII «Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо покращення інвестиційного клімату в Україні» постанови Кабінету Міністрів України від 25 січня 2017 року № 26 «Про затвердження Порядку ведення Реєстру заяв про повернення суми бюджетного відшкодування податку на додану вартість», наказу Міністерства фінансів України від 03 березня 2017 року № 326 «Про затвердження Порядку інформаційної взаємодії Міністерства фінансів України з Державною фіскальною службою України та Державною казначейською службою України в процесі формування Реєстру заяв про повернення сум бюджетного відшкодування податку на додану вартість», запроваджено єдиний Реєстр заяв про повернення суми бюджетного відшкодування податку на додану вартість.

Перелік підстав для проведення документальних позапланових перевірок визначено статтею 78 розділу V Кодексу.

Відповідно до підпункту 78.1.8 пункту 78.1 статті 78 розділу V Кодексу документальна перевірка може проводитися за умови подання платником декларації, в якій заявлено до відшкодування з бюджету податок на додану вартість, за наявності підстав для перевірки, визначених у розділі V Кодексу.

Пунктом 200.11 статті 200 розділу V Кодексу визначено, що контролюючий орган має право протягом 60 календарних днів, що настають за граничним строком подання податкової декларації, а в разі, якщо така податкова декларація надана після закінчення граничного строку – за днем її фактичного подання провести документальну перевірку платника податку в разі, якщо розрахунок суми бюджетного відшкодування було зроблено за рахунок від’ємного значення, сформованого за операціями:

- за періоди до 1 липня 2015 року, що не підтверджені документальними перевірками;
- з придбання товарів/послуг за період до 1 січня 2017 року у платників податку, що використовували спеціальний режим оподаткування, визначений відповідно до статті 209 розділу V Кодексу.

Отже, норми Кодексу, відповідно до яких перелік підстав, що надають право контролюючим органам на проведення позапланової виїзної документальної перевірки платника податку на додану вартість для визначення достовірності нарахування бюджетного відшкодування, встановлений Постановою № 1238, було виключено відповідно до Закону № 909.

З огляду на зазначене, механізм державного регулювання, визначений Постановою № 1238, не узгоджується зі статтею 5 Закону № 1160, якою визначено, що забезпечення здійснення державної регуляторної політики включає, серед іншого, систематизацію регуляторних актів та суперечить ключовим принципам державної регуляторної політики, визначеним статтею 4 Закону № 1160, а саме:

- доцільності, який передбачає обґрунтовану необхідність державного регулювання господарських відносин з метою вирішення існуючої проблеми;

- адекватності, який полягає у відповідності форм та рівня державного регулювання господарських відносин потребі у вирішенні існуючої проблеми та ринковим вимогам з урахуванням усіх прийнятих альтернатив.

Керуючись частиною третьою статті 26 Закону № 1160, Державна регуляторна служба України

вирішила:

визнати Постанову Кабінету Міністрів України від 27 грудня 2010 року № 1238 «Про затвердження переліку достатніх підстав, які надають податковим органам право на проведення документальної позапланової виїзної перевірки платника податку на додану вартість для визначення достовірності нарахування бюджетного відшкодування такого податку» такою, що потребує перегляду.

**Голова Державної
регуляторної служби України**

Олексій КУЧЕР

